

Σαν να υπήρξαν δυο R.F.K. Ο ένας ήταν ο Robert. Εκείνος που συμμετείχε στην διαβόητη επιτροπή του γερουσιαστή Joseph McCarthy, η οποία ουκ ολίγους κατέστρεψε. Ήταν ο ίδιος που ανέλαβε το υπουργείο Δικαιοσύνης και έδωσε γραπτές οδηγίες για υποκλοπές των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων του M. L. King jr.

Επειτα ήταν ένας άλλος. Ο Bobby. Ο σαραντάρης γερουσιαστής με την πλούσια φράντζα που όλο διόρθωνε. Ο πολιτικός που ανακάλυψε την φτώχεια, τον διαχωρισμό, την πείνα, την έλλειψη στέγης, την άλλη Αμερική. Το πλουσιόπαιδο που βγήκε από το καβούκι του και κάποια στιγμή κρεμάστηκαν πάνω του, όλες οι ελπίδες των Η.Π.Α. Κατηγορήθηκε για καιροσκοπισμό, υμνήθηκε για ιδεαλισμό.

Μισός αιώνας πέρασε, από την στιγμή που τρεις βολίδες από ένα 22άρι, σφηνώθηκαν στο κεφάλι και στο κορμί του, μέσα στην κουζίνα του ξενοδοχείου Ambassador στην πόλη των Αγγέλων. Στιγμές νωρίτερα, πανηγύριζε μαζί με τους υποστηρικτές του, μια σημαντική νίκη στην πολιτεία της Καλιφόρνια που του έδινε ένα μεγάλο προβάδισμα για το χρίσμα του Δημοκρατικού κόμματος.

Κανείς δεν μπορεί να προφητεύσει, πως θα ήταν η Αμερική, αν στις εκλογές του '68, επικρατούσε ο Robert F. Kennedy. Οκτώ χρόνια μετά την οριακή νίκη του αδελφού του, πάνω στο Ρεπουμπλικάνο R. M. Νίxon, ένας άλλος Kennedy, επιφανειακά τουλάχιστον πιο ριζοσπάστης, πιο τολμηρός, πιο έτοιμος να αντιμετωπίσει ακρότητες, πιθανότατα θα κέρδιζε τον αντίπαλό του.

Και αν γινόταν αυτό, κανείς δεν μπορεί να ξέρει σε πόσο διαφορετικό κόσμο, θα μεγάλωναν οι επόμενες γενιές. Οι ευαισθησίες που είχε αναπτύξει, μέσα από τη διαδικασία

συνειδητοποίησης ενός κόσμου που υπήρχε, ζούσε και προσπαθούσε πέρα και μακριά από τα υπουργεία, τη γερουσία και την μυθική περιουσία της οικογένειάς του, είναι ένα είδος εγγύησης μια ολότελα διαφορετικής προσέγγισης.

Το αν θα τον άφηναν, το τι είδους εμπόδια θα συναντούσε είναι ένα άλλο θέμα. Πρόθεση πάντως υπήρχε. Όπως υπήρξε και ακόμα πλανάται, θεωρία συνωμοσίας για την δολοφονία του. Ο καταδικασθείς ως δολοφόνος παλαιστινιακής καταγωγής με Ιορδανική υπηκοότητα Σιρχάν – Σιρχάν, ο οποίος ακόμα τελεί υπό κράτηση και του έχουν αρνηθεί κάθε αίτημα αναστολής της ποινής, ευθύς εκ πρώτης στιγμής δήλωσε ότι δεν θυμάται τι συνέβη.

Παράλληλα υπάρχουν αρκετές διφορούμενες μαρτυρίες για την στιγμή των πυροβολισμών, θεωρίες για δύο όπλα και φωνές για σημαντικά ευρήματα που στην πορεία του χρόνου, χάθηκαν. Κάποια πράγματα δεν θα γίνουν γνωστά, στις τρέχουσες τουλάχιστον γενιές.

Το αποτέλεσμα είναι, πως η πολιτική ωρίμανση του R.F.K., η μετάβαση του από μέλος της επιτροπής McCarthy σε υπερασπιστή των μειονοτήτων, των εγχρώμων, των πολιτικών δικαιωμάτων, σε αμφισβητία του πολέμου στην Ινδοκίνα, δεν θα μάθουμε αν θα γινόταν, μια τολμηρή, μια ουσιαστική πολιτική. Ένας τρόπος να πάει τη χώρα του προς το καλύτερο.

Μια πολιτική με στόχο να μικρύνει τα χάσματα, να οδηγήσει στην κοινωνική ειρήνη, με λιγότερη βία και περισσότερη ανθρωπιά, με καλύτερες, με περισσότερες προοπτικές. Η Αμερική, μαζί και ο κόσμος, μπορεί να είχαν μίαν άλλη εικόνα σήμερα. Σήμερα, που οι τουρίστες, περνούν έξω από το σπίτι των Σιρχάν, στο οποίο ακόμα κατοικεί ο αδελφός του, σταματούν τα λεωφορεία, κατεβαίνουν και τραβούν φωτογραφίες. Για ποιόν λόγο άραγε;

Ο Bobby, ήταν το τέταρτο παιδί της οικογένειας που χανόταν. Προηγήθηκε η Rose Marie, η οποία μπορεί να εγκατέλειψε τα εγκόσμια το 2005, αλλά από το '41 ζούσε σε ίδρυμα, μετά την λοβοτομή στην οποία υποβλήθηκε, αφού το αποφάσισε ο πατέρας της Jo, χωρίς να ενημερώσει τη σύζυγό του Rose.

Ο μεγαλύτερος από τα εννέα παιδιά του Jo και της Rose Kennedy, έχασε τη ζωή του τον Αύγουστο του '44, στα 29 του χρόνια. Παρότι είχε εκτελέσει ως πιλότος βομβαρδιστικού, 25 αποστολές από την Μ. Βρετανία και μπορούσε να επιστρέψει στην πατρίδα του, δήλωσε εθελοντής στο μυστικό πρόγραμμα Αφροδίτη. Ήταν η πρώτη απόπειρα τηλεχειρισμού, οπλισμένου με δέκα τόνους εκρηκτικών, αεροσκάφους. Εξερράγη στον αέρα και η διαφαινόμενη, μεταπολεμική πολιτική καριέρα του πρωτότοκου δεν πραγματοποιήθηκε.

Σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια, τον Μάιο του '48, λίγες εβδομάδες μετά τα 28α γενέθλιά της, σκοτώνεται επίσης σε αεροπορικό δυστύχημα η Kathleen Kennedy. Ήταν σύζυγος του William Cavendish, Μαρκησιού του Hartington. Ο γάμος τους κράτησε τέσσερις μήνες. Μόλις 28 μέρες μετά την απώλεια του Jo jr., ο Μαρκήσιος σκοτώθηκε από βολή ελεύθερου σκοπευτή. Έφερε τον βαθμό του ταγματάρχη και η αποστολή της μονάδας του, ήταν η κατάληψη της πόλης Herpen, την οποία υπερασπιζόνταν δυνάμεις των SS.

Ο τέταρτος και πιο οδυνηρός θάνατος της οικογένειας ήταν, αναμφίβολα, εκείνος του J.F.K.

Ήταν ο τέταρτος πρόεδρος που έχαναν οι Η.Π.Α. από πυρά δολοφόνου και εκείνος που συνοδεύτηκε από τα μεγαλύτερα και σε κάποιο βαθμό, αναπάντητα ερωτηματικά.

Τον Ιούνιο του '68, η απώλεια του R.F.K. δεν έκλεισε τον κύκλο της συμφοράς για την οικογένεια, η οποία θα συνεχιζόταν αμείωτη πλήττοντας και τις επόμενες γενεές. Σαν ένα μήνυμα, απρόσμενης αισιοδοξίας, μπορεί να εκληφθεί, η γέννηση της Rory Kennedy, ενδέκατου και τελευταίου τέκνου του Bobby και της Ethel, πέντε μήνες και 6 μέρες μετά τον θάνατο του γεροισιαστή πατέρα της.

Εικοσιεννέα χρόνια αργότερα, τον Αύγουστο του '99 η Rory, θα παντρευόταν τον εκλεκτό της καρδιάς της, Mark Bailey, στην Ελλάδα. Στο μεταξύ είχε χάσει την τελευταία μέρα του '97, τον αδελφό της Michael LeMoyné Kennedy, σε δυστύχημα στο χιονοδρομικό κέντρο του Aspen, ο οποίος ξεψύχησε στα χέρια της. Νωρίτερα, τον Απρίλιο του '84, είχε θρηνήσει την απώλεια του 29χρονου αδελφού της, David, από υπερβολική δόση ναρκωτικών. Είχε επίσης μεταφέρει την ημερομηνία του γάμου της, λόγω του θανάτου του εξαδέλφου της J.F.K. jr., γιού του 35ου προέδρου, των Η.Π.Α. σε αεροπορικό δυστύχημα.

Στις 11 Απριλίου του 2018, η Ethel συμπλήρωσε το 90 έτος της ζωής της. Παντρεύτηκε στα 22 της, έφερε στον κόσμο έντεκα παιδιά, έζησε δεκαοκτώ χρόνια έγγαμου βίου και στις μέρες μας, συμπλήρωσε μισό αιώνα χηρείας.

Μετά τον θάνατο του συζύγου της, σύστησε το κέντρο R.F.Kennedy για δικαιοσύνη και πολιτικά δικαιώματα. Το 2014, μια γέφυρα πάνω από τον ποταμό Anacostia μετονομάστηκε σε Ethel Kennedy προς τιμήν της, για αναγνώριση της περιβαλλοντολογικής και κοινωνικής

της ευαισθησίας. Την ίδια χρονιά της απονεμήθηκε το προεδρικό μετάλλιο της ελευθερίας από τον Πρόεδρο Obama για την αφοσίωσή της στην προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της προστασίας του περιβάλλοντος και της μείωσης της φτώχειας.

Κανείς μας δεν μπορεί να προβλέψει τον κόσμο, αν ο Robert Francis Kennedy ορκιζόταν 37ος πρόεδρος των Η.Π.Α.